

Številka: PSS-15/2020-223

Datum: 21. 9. 2020

VSEM ZAPOSLENIM

IZPLAČILA PRESEŽNIH (NAD)UR V REFERENČNIH OBDOBJIH - POJASNILO

Spoštovani,

v zvezi pisanja Sindikata policistov Slovenije (v nadaljevanju: SPS), ki se nanaša na izplačila presežnih ur (nadur) iz naslova sodb kolektivnih delovnih sporov, **ki jih je sprožil, vodil in uspešno dobil Policijski sindikat Slovenije** (v nadaljevanju: PSS), vam v nadaljevanju podajamo pojasnila podkrepljena z dejstvi. SPS je namreč v predmetnem pisanju navedel kar nekaj netočnosti zato je prav, da se PSS ustrezno odzove kot kredibilen in odgovoren partner, ki lahko poda prava in točna dejstva.

PSS je v že letu 2012 opozarjal delodajalca na protipravnost v zvezi z izplačili presežnih nadur po referenčnih obdobjih, ki jih določal (prejšnji) Zakon o delovnih razmerjih (v nadaljevanju: ZDR). Zaradi nerazumevanja delodajalca in neustreznih odzivov na opozorila PSS, je PSS v letu 2013 vložil preko 1.000 individualnih delovnih sporov, in vtoževal izplačilo vseh presežnih nadur po referenčnih obdobjih.

Zatem je PSS v letu 2014 in 2015 na podlagi vseh ugotovljenih dejstev, okoliščin in predvidevanj vložil še dva kolektivna delovna spora (tj. pravnidna spora med delodajalcem in sindikatom).

- **Prvi kolektivni delovni spor (KDS 1)** je bil vložen zaradi neizplačil presežnih nadur po referenčnih obdobjih, ki jih določa Kolektivna pogodba za policiste (v nadaljevanju: KPP), kjer je bilo relevantno obdobje opravljenih presežnih nadur v času od 3. 5. 2013 naprej. KDS 1 je bil vložen za vse zaposlene.
- **Drugi kolektivni delovni spor (KDS 2)** je bil vložen zaradi neizplačil presežnih nadur po referenčnih obdobjih v skladu ZDR. Namen KDS 2 je bil, da se doseže PRETRGANJE ZASTARANJA pri delodajalcu za dolžnost plačila opravljenih presežnih nadur v obdobju od 1. 1. 2010 do 3. 5. 2013. Namreč v tem času je delodajalec ugotovil, da se bo lahko z ugovorom zastaranja izognil poplačilu presežnih nadur po referenčnih obdobjih, ki so bile opravljene v prej navedenem obdobju. Pri vložitvi KDS 2 je PSS tvegala, saj je bila na tem področju uveljavljena neugodna predhodna sodna praksa. Vendar je PSS kljub temu dejstvu vztrajal na odgovornosti delodajalca do poplačila presežnih nadur po referenčnih obdobjih v višini 130% vrednosti bruto urne postavke, tudi za čas od 1.1.2010 do 3.5.2013. **Vztrajnost PSS se je izplačala in zato je na podlagi te sodbe KDS 2 delodajalec moral poplačati presežne nadure v višini 130% vrednosti bruto urne postavke, in ne samo 30% vrednosti bruto urne postavke, kot je to vseskozi zagovarjal delodajalec.** To je bil velik uspeh PSS!

Kronologija in zagovori delodajalca:

Dolžni smo pojasniti, da je delodajalec v vmesnem obdobju (se pravi: med vloženimi individualnimi delovnimi spori in odločitvijo o vloženem KDS 2) z našimi člani sklenil tudi individualne izvensodne poravnave (preko 1000 poravnav), in se tako izognil novim tožbam. Z izvensodnimi poravnavami je delodajalec začel pripoznavati svoje nepravilnosti, s čimer so bili člani PSS upravičeni do poplačila opravljenih presežnih nadur, za obdobje ki je bilo predmet tožbe.

Delodajalec se je za obdobje pred 1. 1. 2012, na sodišču skliceval na ugovor zastaranja, in zato ni hotel priznati dolžnosti za poplačilo navedenih presežnih nadur v višini 130% vrednosti bruto urne postavke (torej za čas pred 1.1.2012). Tukaj je delodajalcu na koncu pritrnilo tudi sodišče, kar je razvidno iz sodb v individualnih delovnih sporih. Sodišče je na podlagi prej navedenega ugovora delodajalca odločilo, da se morajo presežne nadure po referenčnih obdobjih poplačati po naslednjem sistemu:

- za čas od 1.1.2010 do 1.1.2012 poplačati le v višini 30% vrednosti bruto urne postavke,
- za čas po 1.1.2012 pa v višini 130% vrednosti bruto urne postavke.

Na podlagi zgoraj navedenih individualnih delovnih sporov, števila vloženih tožb in doseženih izvensodnih poravnav članov PSS, je delodajalec pripoznal plačilo presežnih nadur po referenčnih obdobjih tudi nekaterim članom SPS. Pri tem je delodajalec upošteval enake pravne standarde kot pri članih PSS, kljub temu da so člani SPS zahtevali plačilo presežnih nadur po referenčnih obdobjih ZGOLJ na podlagi zahtevkov za odpravo kršitev pravic iz delovnega razmerja. To dejstvo je izkoristil delodajalec, saj zahtevki za odpravo kršitev pravic iz delovnega razmerja NE pretrgajo zastaranja.

Ali je delodajalec SPS-u to pomembno dejstvo prikladno zamolčal, ali se SPS ni zavedal ZASTRANJA v PSS nimamo odgovora!? PSS se je tega dejstva zavedal in je zato vložil KDS 2, ki je prekinil zastaranje, kar pa je lahko veljalo le za člane PSS. Zato je uspeh sodbe iz KDS 2 omogočil, da so ostali člani PSS pridobili pravico do poplačila presežnih nadur v višini 130% vrednosti bruto urne postavke, tudi za obdobje od 1.1.2010 naprej. Vedeti je potrebno, da se je spor KDS 2 vlekel do drugega odločanja Vrhovnega sodišča, in zato pred tem in glede na predhodno sodno prakso garancije ni bilo za nikogar.

Tako je na podlagi aktivnega in uspešnega dela PSS v letu 2017 generalni direktor policije podal izjavo, da bodo vse presežne ure za navedena pretekla obdobja plačane tudi drugim zaposlenim, pri čemer pa je potrebno upoštevati 5 letno zastaralno obdobje, od časa podane izjave. **PSS tej izjavi NI nikoli nasprotoval, saj slednje z individualnim zahtevki zahtevamo tudi sami za naše člane, ki niso bili zajeti v prej navedenih pravnih sporih. Če delodajalec te pravice ne bo priznal, bomo tudi ta izplačila izterjali na sodišču, v skladu s podano izjavo.**

Zato nas presenečajo izjave SPS, kjer navaja da se delodajalec izgovarja, da PSS onemogoča plačilo opravljenih presežnih nadur članom SPS, ki zahtevkov sploh niso podali. Zelo jasno povemo, da PSS na odločitev delodajalca nima prav nikakršnega vpliva. Delodajalca namreč zavezuje tretji odstavek 16. člena Zakona o javnih uslužbencih, ki določa da delodajalec javnemu uslužbencu ne sme zagotavljati pravic v večjem obsegu, kot je to določeno z zakonom, podzakonskim predpisom ali s kolektivno pogodbo, če bi s tem obremenil javna sredstva. Zakon je torej tisti, ki onemogoča članom SPS poplačilo presežnih nadur za tisti čas, ki je zastaral oziroma kjer je delodajalec ves čas v sporih

uveljavljaj ugovor zastaranja. ZASTARANJE za člane SPS bi prekinilo, če bi SPS vložil individualne tožbe ali kolektivni delovni spor, kot je to storil PSS (opisano zgoraj).

Tudi članom PSS je delodajalec uveljavljaj ugovor zastaranja, zaradi česar so jim bile presežne nadure po referenčnih obdobjih poplačane v višini 130% vrednosti bruto urne postavke, zgolj za obdobje od 1.1.2012 naprej.

PSS je resen, odgovoren in neuklonljiv partner, ki v prvo vrsto postavlja interese članov in se zato za pravice članov bori z vsemi sindikalnimi in pravnimi sredstvi. Menimo, da se delodajalec zaveda, da so kakršnakoli izplačila zaposlenim brez upoštevanja rokov zastaranja sporna, saj bi takšna praksa povzročila plaz novih zahtevkov iz vrste drugih podlag. Po mnenju PSS je takšno manipuliranje MNZ s SPS nekorektno in zlonamerno, saj izkorišča nevednost SPS, ki ni vodil pravih sporov in ne more v celoti poznati problematike. Seveda pa so takšne manipulacije prikladne za povzročanje konflikta med sindikatoma, ki pa koristi zgolj in samo MNZ.

Ker PSS ne naseda takšnim manipulacijam MNZ in je namere MNZ prepoznal, je bila vložena **nova individualna tožba** iz tega naslova, ker MNZ ni izvršil še pravnomočnih sodb upravičencem in jih kot kaže niti nima namena. A zagotavljamo vam, PSS bo za povzročeno škodo na koncu odgovornim izdal »račun«!

Ker v PSS sledimo načelom strokovnosti, zakonitosti in spoštovanju pravnega reda Republike Slovenije, vam v izogib poskusom novih manipulacij, v priponki prilagamo tudi mnenje Državnega odvetništva, ki smo ga pridobili na zahtevo PSS, ki naše navedbe v celoti potrjuje.

Razumemo, da je v predmetni zadevi ostalo nepoplačanih in dejansko oškodovanih še kar nekaj zaposlenih v policiji. Pa vendar kolege iz SPS ponovno opozarjamo, da v tem primeru PSS ni pravi nasprotnik, temveč je to izključno MNZ. Zato bi pričakovali, da svojo energijo usmerijo prav proti MNZ. V nasprotnem se bojimo, da jih bo nadaljnje nasedanje manipulacijam, lažem in sladkim besedam delodajalca na koncu privedlo le do nepotrebnega glavobola in posmeha delodajalca.

Samo enotnost nas lahko naredi močnejše v boju za pravice zaposlenih, kar bi moralo biti vsem prvi in edini cilj!

Rok Cvetko
predsednik

Priloga: 1